

O Malostranské besedě a legendárních Potlachách bylo napsáno již mnoho článků. I já jsem v nich přispěl malým zrnkem písku do přesýpacích hodin historie tohoto klubu. Tentokrát mne ale upoutal host, kterého si Tony Linhart jako šéf dramaturgie pozval. Byl jím stále více známější a profesionálnější pražský KVOKÁL. Byl jsem zvědavý jak je přijme místní publikum, které je zvyklé spíše na jiné žánry.

Koncert (31. ledna 2001) byl v bulletinech a kulturních přehledech označen jako křest desky, což bylo značně nadnesené. Vždyť Kvokál pokřtil své CD již na podzim roku 2000!!! Nyní se spíše jednalo o biřmování desky - podle "mluvčího" kapely Marka Zavřela. K tomu došlo uprostřed první části představení, jež patřila právě Kvokálu. Biřmovalo se šampaňským. Osmihlavý KVOKÁL zazpíval přehršel výborných spirituálů. Například "Táhni kolej svou", "Lamento", "Když svatý spinkaj" nebo "Soudný den". Jelikož mám tuto duchovní hudbu rád, byl jsem na vrcholu blaha. (Musím ale přiznat, že mou nejoblíbenější Kvokálí písničkou je trampfolkový "Tunel". Je správně melancholicky laděný a ze života.) Kdysi o Kvokálu někdo napsal, že hraje bílý černošský spirituál. Musím mu dát za pravdu. Jen kdybych je mohl slyšet někde v baptistickém kostele!!! Pro Kvokál bylo obrovským oceněním, že jim tleskalo i trampsy založené publikum, které chodí na Potlachy do Besedy pravidelně!!!

Domácí PACIFIK přispěl také svou "trochou do mlejna". Hned na úvod vypálili vynikající "Tulácký blues", ve kterém se svou výbornou foukací harmonikou hostoval Vašek Spurný z Kvokálu. Další zajímavou písní byla Blažejovského "Děkujeme Vám, pane Bach", ve které Pepa velmi pěkně sóluje na kytaru. Mohl by ji hrát častěji! Závěr patřil standardní "Jazzové písni" s Tonyho sólem "na hubu" á la dixielandový orchestr.

Byl to zase jeden z těch pěkných večerů, na které se jen tak nezapomíná!!! Vždyť koncertů Kvokálu je jako pověstného šafránu. Jen tak dál, jen tak dál!!!